

Fra skrot til flot

af Per Rasmus Møller

Hvor Adelgade skråner op mod det landskendte gamle rådhus i molboernes købstad, Ebeltoft, ligger Busse Radio. Det har den gjort lige siden 1949. Skråt overfor ligger en anden turistattraktion, Den gamle Farvergaard.

Busse radio blev grundlagt i

1945 af Hans Winther, der var vokset op i byen. Helt fra barn var han interesseret i mekanik. Det er sikkert årsagen til, at han allerede som 6-årig mistede den ene underarm, da han kom for tæt på en landsbrugsmaskine, der var udstillet i forbindelse med en af byens sommerfester. Den manglende arm generende ham åbenbart ikke synderligt, for jeg husker adskillige gange at have set ham komme slæbende på et stort tungt fjernsyn.

Sit svendebrev fik han under krigen efter at have aflagt prøve på Teknologisk Institut i København. Forudsætningerne for at starte en radioforretning med tilhørende værksted var derfor i orden.

Hans Winther gik aldrig under andet navn end Busse, et navn, der stammer helt tilbage til den tidlige barndom, hvor han var den mindste i en søskendeflok. Busse var allestedsnærværende og med i alt, hvad der foregik i Ebeltoft. Fra min barndom husker jeg, når han kørte Djursland tyndt i sin Opel Rekord stationcar med to store hornhøjttalere på taget og reklamerede for årets sommerfest i Ebeltoft. Allerede inden bygrænsen kunne man høre bilen komme med fuld musik, og så myldrede folk ellers ud af husene for at kigge på. Busse havde også en mikrofon tilsluttet foruden båndoptageren, og tit fik de forbipasserende en personlig bemærkning med på vejen.

Siden 1988 drives forretningen af Hans Winthers søn, Tom, der naturligt nok er kendt overalt som Tom Busse. Som sin far er han uddannet radiomekaniker. Han holder meget af at sidde på værkstedet, selvom hans daglige plads er i butikken.

Svend Erik Dannemand ved arbejdsbordet i gang med en Beocord 2000. Diagrammerne kniber det ikke med. Firmaet har en kæmpesamling, der går helt tilbage til fra før krigen.

Hver dag passerer der mange mennesker forbi ude på byens hovedstrøg og mange stopper op for at kigge på vinduerne i byens radioforretning, der er en af i alt to radioforretninger på det østlige Djursland. Den nærmeste er Expert i Grenaa. Ellers må kunderne til Løgten, Aarhus eller Randers. Og der er meget at kigge på. I den ene ende er der maleriudstilling. Det er Toms kone Lene, der har evner for det kunstneriske. Billederne er spændende og flotte i motiver og farver, og priserne er overkommelige.

Foran butikkens øvrige vinduer er det ofte mændene, der stopper op, for her er der udstillet ting og sager, man ikke finder i enhver radioforretning. Her står der f.eks. en flot renoveret Beomaster 1400 K og en Tandberg spolebåndoptager. De er ikke kun til udstilling, for der er pris på. 1195.- for en istandsat Beomaster 1400. Og de går som varmt brød, fortæller Tom Busse. Kunderne er i alle aldre, og takket være Ebeltofts status som turistby, går en del af apparaterne over grænsen.

Det er alle mulige fabrikater, B&O, Tandberg, Lenco, Philips, Eltra, ja stort set alle de mærker, der stod rundt omkring i hjemmene tilbage i 1960-erne.

I en historisk bindingsværksbygning bag hovedbygningen ligger værkstedet i to etager. Her regerer Svend Erik Dannemand, som jeg kender fra gamle dage, da vi begge var ansat hos Løgten Radio & TV. Da jeg møder ham, er han i gang med en lidt genstridig Beocord 2000. Spolebåndoptager, vel at mærke, og rundt omkring står der andre bedagede og genkendelige apparater. Nogle endda med rør.

Der er et sandt overflødhedshorn af alle mulige reservedele. Men drejer det sig om mere specielle ting, som f.eks. skaladrevet til en Beomaster 1400, tages det fra en skrotmodel, akkurat, som vi ville gøre.

De fleste drivremme og mellemhjul fås hos et firma i Kirke Såby på Sjælland, enten det drejer sig om nyfremstillede dele eller om en trykrulle, der har været sendt til renovering. Der er naturligvis ikke råd til at bruge i timevis på de gamle apparater, men set i forhold til, at de fleste ikke har kostet noget i anskaffelse, kan der godt blive en lille forretning ud af det alligevel. Om ikke andet kan apparaterne sættes i stand i perioder med mindre travlhed på værkstedet.

Der er ikke mange steder, man kan gå ind og købe en istandsat og velfungerende gammel radio til en overkommelig pris, og en dag får det vel også ende, for som forholdene for radiohandel er i dag, vil forretningen næppe kunne videreføres, den dag Tom ikke orker mere. Men Tom er stadigvæk en frisk ung mand, der for ikke så længe siden er fyldt 65, så forhåbentlig ligger dagen et godt stykke ude i fremtiden.

